Ч. 106. Субота 25 (12) мая 1907. Рік XVII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) о 5-ій годині по полудни.

Редакция і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 12.

Письма приймають ся лиш франковані.

Рукописи звертають ся лиш на окреме жадане і за зложенєм оплати почтової.

Рекламациї незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в аґенциї дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї
на цілий рік К 4·80
на пів року „ 2·40
на чверть роау „ 1·20
місячно . . . „ —·40
Поодиноке число 2 с.

З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року „ 5·40
на чверть року „ 2·70
місячно . . . „ —·90
Поодиноке число 6 с.

Вибори до Ради державної.

При вчерашних виборах до ради державної з послідної ґрупи галицкої, де відбували ся нові вибори, вислід голосованя звістний до години 10 вечером був такий.

Округ ч. 15. (Тернопіль). Голосувало 4443. Одержали голосів: Рудольф Ґаль (демокр.) 1379, о. Володимир Громницкий, парох в Тернополи 1529, Адольф Штанд, (сионіст) 1056, др. Ландав 477. Відбуде ся тіснійший вибір між Ґалем а о. Громницким.

Округ ч. 66. (Тарнів). Голосувало 4426. Одержали голосів: бар. др. Роґер Батталія (нар. дем.) 2112, проф. Й. Цьолкош (пост. дем.) 289, др. Дробнер (социяліст) 1296, радник судовий Мерц 748. Буде тіснійший вибір між бар. Батталією а др. Дробнером.

Округ ч. 21. (Ряшів-Ропчиці-Сендзішів). Голосувало 3455. Одержали голосів: Є. Експ. ґубернатор австро-угорского банку др. Лев Білиньский 2233, др. Пельцлінґ (соц.) 703, інжинір Карась 514. Вибраний др. Білиньский.

Округ ч. 23. (Мілець - Кольбушова - Лежайск-Соколів-Розвадів-Тарнобжеґ-Нисько-Рудник). Голосувало 4723. Одержали: др. Мих. Бобржиньский (консерв.) 3500, рабін Шмелькес (сионіст) 1200, др. Єзерский (пост. дем.) 19. Вибраний др. Мих. Бобржиньский.

Округ ч. 22. (Ярослав-Ланцут-Переворск). Голосувало 3864. Одержали: Др. Адольф Діціюс, бурмістр Ярослава (демокр.) 2035, інжинір Квятковский 546, Пеллєр (соц.) 948, Тороньский 281. Вибраний Діціюс.

Округ ч. 24. (Ясло-Горлиці і т. д.) Голосувало 3497. Одержали: О. Лев. Пастор (центрум) 2431, радник суду Стан. Дім (пост. дем.) 568, Токарский (соц.) 260. Вибраний о. Пастор.

Округ ч. 25. (Сянік - Добромиль і т. д.) Голосувало 3554. Одержали: Винк. Яблоньский (демокр.) 2507, др. Секела (Русин) 321, Ів. Парфиньский 638. Вибраний п. Яблоньский.

Округ ч. 26. (Самбір-Городок). Голосувало: 5358. Є. Е. ґр. Войт. Дідушицкий одержав 3826 голосів, др. Потоцкий 319, Смик 1194. Вибраний ґр. Дідушицкий.

Округ ч. 28. (Стрий-Калуш). Голосувало 5555. Одержали: Інжинір Морачевский (соц.) 2015, др. Авр. Зальц (сионіст) 1722, др. Евг. Олесницкий (Русин) 482, др. Тов. Ашкеназе (RN.) 1331. Буде тіснійший вибір між Морачевским а Зальцом.

Округ ч. 30. (Жовків-Рава). Голосувало 6462. Проф. др. Стан. Старжиньский (конс.) одержав 4861, др. Загайкевич (Русин) 928, др. Блёх (сионіс) 639. Вибраний проф. др. Старжиньский.

Округ ч. 33. (Золочів-Зборів). Голосувало 5670. Одержали: др. Ґольд 3893, др. Евгеній Вацик (Русин) 1691. (Вість подана в деяких ранішних ґазетах, мов би се число голосів одержав радник суду в Перемишлянах Кароль Давидович, єсть хибна, позаяк п. Давидович не кандидував). Вибраний др. Йос. Ґольд.

Округ ч. 18. (Бяла-Живець). Голосувало 4532. Одержали: Др. Лазарский (пост. дем.) 1522, інжинір Балт. Богуцкий 1413, др. Ґумпльович (соц.) 778, др. Біндер (конс.) 780. Буде тіснійший вибір між др. Лазарским а Боґуцким.

Округ ч. 29. (Бережани-Рогатин). Голосувало 5165. Одержали: Др. Володисл. Дулемба (Р. Н.) 2439, др. Сам. Раппапорт, рабін (сионіст) 1141, радник суду Гозер (люд.) 800, др. Новаковский (Русин) 743. Буде тіснійший вибір між др. Дулембою а Рапапортом.

Округ ч. 31. (Броди-Радехів). Голосувало 4831. Одержали: Др. Сим. Волєрнер (Р. Н.) 1518, Адольф Штанд (сионіст) 1483, др. Генр. Левенгерц (соц.) 1245, І. Кончевич, міщанин

---

5)

В дорозі по атлянтийских островах.

Після дра А. Гоффа, Е. Шардта і др. — зладив К. Вербенко.

(Дальше).

В азорских народних оповіданях грає чорт важну ролю і неодин з горожан на Саун Міґель буде вас таки поважно переконувати, що то сам чорт зробив тоту пекольну яму, щоби необачних в ню ловити і поглотити. Хто лиш дістав ся в круг єї визиву, той пропадав, бо падав у пропасть, аж наконець переходив попри тоту бухаючу калабаню Педро Ботельго, побожний постинник, що жив серед сеї дикої глуші. Той добряга збив ся з своєї дороги і якийсь злий вітер заніс єго на се страшне місце і він впав в тоту дідьчу яму. Але сим разом сатана не міг стравити сего твердого кусника; бо скоро лиш підземні сили побачили, що мають тут діло з сьвятим чоловіком, котрого ані огонь не бере ся, ані вода єму не шкодить, то зараз відступили ся, а Педро Ботельго не лиш видобув ся на холоднійший край землі, але ще й дістав з тої пори силу робити від тепер чортови пакість. Длятого мусів чорт аж до нинішного дня обмежити ся на само гавкане і не шкодив вікому.

Але не треба гадати, що лихий був таки вже зовсім позбавлений сили; він знайшов соби все-таки якусь нагоду, щоби показати ся неприятним і горе тому, хто не має такого талісману, щоби охоронити ся в кождім случаю. Та й зьвірята не безпечні від него і можуть охоронити ся від него лиш тими мішочками, що носять на шиї. Сьвітло місяця, що паде на сплячу дитину, єсть дуже небезпечне і можна єго зробити нешкідливим лиш тоді, коли лучі перерізати ножем. Хто помастить одвірок гірчицею, може бути певний того, що зловить відьму, яка зайде до хати. Коли хтось спить під ту пору, коли попри хату переходить похорон, то річ певна, що він буде перший той, котрий буде мусів умирати.

Найкрасша сторона не лиш на Саун Міґель але взагалі на всіх азорских островах, то безперечно Кальдера дас Сете Сідадес (кітлина семи міст). В народі єсть повірка, що в сій стороні стояло колись сім міст побудованих семи епіскопами, котрі втекли тут з іберийского острова по завоеваню єго Арабами і що тоті міста запали ся а на їх місце виступили озера. По правді суть то давні кратери вулканів наповнені водою. Озера ті окружають чорні, дико порепані туфові скали, від котрих відбиває прекрасно зелень буйної ростинности в долині, серед котрої видніють ся озера. Наконець треба ще згадати про кальдеру Ляґоа до Фоґо (огненні озера), в котрій добуває ся множество горячих жерел, з котрих випливає згадана вже повисше ріка Ріо Кенто (Quento).

Понта Дельґада єсть собі хорошенько місто, що має около 20.000 жителів, богато церков, кілька шкіл, старий розвалений замок, хорошу бібліотеку і дуже красний музей. Місто має дуже добру і безпечну пристань та веде значну торговлю, особливо помаранчами, цитринами і ананасами, котрі вивозить майже виключно лиш до Анґлії. Давнійшим головним містом на острові було нинішне місто Вілля Франка до Кампо. Велике землетрясенє в 1522 р., підчас котрого валили ся гори і добував ся горячий намул з під землї, знищило майже ціле се місто. Нині має оно не більше як 8000 жителів. Побіч кількох церков замітний в сїм місті ще малий замок а відтак і жерела сірчаної води. На північнім побережу острова єсть ще друге найбільше на острові місто Рібейра Ґранде з 9.500 жителями, доброю пристанию і теплими купелями.

Остров Саун Міґель єсть дуже урожайний так, що зерно кинене в землю родить справді сторицею. Мимо того нарід там бідний і люди виандровують звідтам то до британьскої Ґуяни то до західної Індиї або й до Бразилії та на Гавайскі острови. Головна причина того в тім, що більша часть землї належить до властителів більшої посілости, званих тут „морґадос", котрі малі части своїх ґрунтів віддають в посесию. Робітник в господарстві дістає тут дуже малу платню, мужчини що найбільше по 80 с. на день а дівчата навіть лиш по 40 с. Брак доброго зарібку робить людий лінивими, бо й на що трудити ся за таку марницю, коли небо, земля та море й без того так красні на Азорах, а трошки рижу вистане засокоїти голод. Промислу взагалі на всіх островах нема ніякого а всякі вироби привозять з Анґлії.

До всхідної громади належить, як вже

з Підкаменя 533. Буде тіснійший вибір між др. Волєрнером а Штандом.

Округ ч. 17. (Коломия). Голосувало 3931. Одержали: Др. Генр. Колїшер (Р. Н.) 1970, др. Сал. Шор (соц.) 1137, рабін Тон (сион.) 829. Вибраний др. Колїшер.

Округ ч. 20. (Новий Санч). Одержали: Костка (пост. дем.) 1315, др. Л. Ґерман (нар. дем.) 1423, Качановский (соц.) 1946. Буде тіснійший вибір між Ґерманом а Качановским.

Округ ч. 34. (Бібрка Жидачів-Розділ). Голосувало 6380. Одержали: Є. Е. Дав. Абрагамович (конс.) 3478, Брайтер 1478, Мальц (сион.) 1269. До год. 2 в ночи нема вісти лише з Ганачева. Вибір п. Абрагамовича запевнений.

Вибори у всіх краях коронних з виїмкою Галичини покінчені. На 410 вислїдів брак ще одного тіснійшого вибору в Дальмациї і одного в Стирії.

В числї вибраних 408 послів (без Галичини) єсть 82 социялїстів, 66 християнських суспільників, 24 німецких поступовців, 25 з німецкої партиї людової, 18 німецких аґрариїв, 14 вільн. Всенїмців, 4 Всенїмців, 31 з катол. центра, 22 Молодочехів, 5 Старочехів, 33 ческих аґрариїв, 11 ческих клєрикалів, 10 радик. Чехів всіляких відтїнків, 9 лїбер. Словінців, 15 клєрик. Словінців, 14 Італиянців, 5 Румунів, 5 Русинів (з Буковини), 8 Хорватів, 2 Сербів, 1 німецкий радикал, 1 Поляк (із Шлеска), 1 дикий социялїст, 2 диких Чехів.

Серед вибраних суть: Мінїстер Форшт (вибраний два рази), мінїстер Дершатта; Молодочехи: Крамарж, Герольд, Кафтан, Фідлєр; нім. поступовці: Бахманн, Перґельт, Демель, Функе, Урбан, Ніче; нім. людовці: Кіярі і Штайнвендер; віль. Всенїмці: Вольф і Пахер; социялїст: Пернерсторфер; дальше ґр. Штернберґ. Невибрані: Бернрайтер, Еппінґер, Шальк.

Тутешна Філїя ц. к. Бюра кореспонденцийного доносить, що вість, подана в „Kur. Lwowskім“, мов би в Тшебінї підчас виборчих зборів, устроєних кандидатом социяльно-демократичної партиї Куровским, вибухли забурення, котрі мали спонукати виступленє збройної сили а в наслїдках потягнути за собою жертви в людях, не знаходить після засягнених з урядових жерел інформаций зовсім ніякого потвердження.

Вісти полїтичні.

Борба француского правительства з социялїстами. — Автономія Ірляндиї.

Парляментарна борба социялїстів з француским кабінетом покінчила ся побідою правительства. Іменно умірені републиканьи докинули свої голоси до голосів инших републиканьских сторонництв і тим способом перейшов в палатї більшостию голосів дневний порядок висказуючий правительству довірє. Борба пішла о то: Коли в цьвітни с. р. „загальна конференция працї“ стала аґітувати за загальним страйком на 1 мая, кабінет Клємансо виступив остро против неї, а навіть велїв арештувати її провідників. Та інституция, заснована правительством для оборони робітничих інтересів, з часом стала ся головним огнищем социяльно-революцийної пропаґанди. Колиж за прикладом робітників пішли і державні урядники та стали орґанїзувати свої урядничі синдикати і взязати ся з ґенеральною федерациєю працї, Клємансо виступив против урядничих синдикатів і кількох урядників покарав. Тодї вибухла в палатї послів борба між кабінетом а дотеперішними єго союзниками, социялїстами, які стали в обороні „загальної конфедерациї працї“. Кабінет побідив, але праса неприхильна для правительства називає ту побіду Пирговою побідою. Прихильні правительству дневники зазначують, що правительство добре робить, забороняючи урядникам творити синдикати і лучити ся з робітниками союзом, але з другого боку підносять ся голоси, що урядників заганяють до революцийного табору їх прикрі службові відносини. Цїлий ряд кабінетів прирікав їм реґуляцию платнї і авансів, а також зміну дисциплїнарних приписів, та на тих приреченях все кінчило ся. Се огірчило урядників і державну службу, наслїдком чого їх невдоволенє веде їх в ряди революцийних орґанїзаций.

Анґлїйска палата послів Ірляндиї приняла закон про автономію Ірляндиї. Довгі часи против автономії були анґлїйскі сьвященики і урядники з канцеляриї віце-короля. Анґлїйскі сьвященики в Ірляндиї бояли ся автономії, бо після старого закона католицка людність повинна була платити їм десятину. Ірляндия була копальнею золота для сьвящеників з протекциєю. Анґлїйскому сьвященикови давали приход в католицкій країнї. Сьвященик навіть не жив там, бо в цїлій парохії иногдї зовсім не було членів державної церкви; але не уважаючи на те, людність повинна була платити десятину чоловікови, який голову їх церкви в Римі зве антихристом. Але Ґлєдстонівский закон відділив в Ірляндиї церкву від держави і таким способом зникла опозиция сьвящеників. Закон з 1903 р. довів до викупу землї в Ірляндиї, так що властителї більшої посїлости не потребували обстоювати старий лад, який має тепер тілько оборонців двох катеґорий: численних анґлїйских урядників і анґлїйских патриотів. Треба однако замітити, що та автономія дуже обмежена і далеко їй до т. зв. гомеруля, якого добивають ся Ірляндцї. Після принятого проєкту автономії в Ірляндиї установляє ся окрема рада, що має доглядати за дїяльностию місцевої адмінїстрациї. Рада складає ся з 107 членів, з яких 24 назначених урядом, а посьлїдні з виборів. Перший раз урядові члени назначують ся королем, а до слїдуючих рад віце-королем. Виборні члени вибирають ся всею людностию, хто тілько платить за мешканє в містї коло 250 кор., а по селах 125 кор. на рік, без ріжницї пола. Рада вибирає власного голову. Державний секретар для ірляндских справ може засїдати і промавляти в радї, але не має права голосу. Рада вибирає ся на три роки. Законодатних прав она не має. Она не може ні накладати нових податків, ні зменшити або скасувати старі. То право, як і давнїйше, належить до загально-державного парляменту. Рада тілько слїдить за дїяльностию місцевої адмінїстрациї. Не уважаючи на всї ті обмеження, ірляндскі народовцї віднесли ся до проєкту досить прихильно, уважаючи єго першим виразним кроком до повної, широкої автономії Ірляндиї.

Новинки.

Львів, дня 24-го мая 1907.

— **Краєва рада шкільна** вилучила громаду Артищів в городецкім округу зі шкільного обсягу в Малковичах і утворила 1-клясову школу в Артищеві, а так само поступила з громадою Людвиківка

сказано, ще й остров Санта Марія, котрий має всего лиш 97 квадр. кільометрів простору. Се був перший з азорских островів, на котрім поселились були Портуґальцї. Головним містом на сім острові єсть Вілля до Порто. На північнім всходї від Санта Марія знаходить ся велика підводна лава, що займає 45 квадр. кільометрів простору, а з котрої вистає понад воду 8 скал розложених в ріжних місцях лави. Єї відкрив в 1431 р. портуґальский мореплавець Ґонсальо Кабраль а в рік опісля відкрив і Санту Марію. Лава ся єсть безперечно давним островом, котрий запав ся під воду, а котрого найвисші вершки ще до нинї вистають понад воду. Подібна підводна лава знаходить ся на заходї від Саун Міґель. Сю лаву називають нинї коротко островом Сабріна. В тім місци, де нинї знаходить ся згадана лава, настав був в 1811 р. під водою сильний вульканїчний вибух, котрий видвигнув був малий островець аж до висоти 80 метрів; але ще того самого року запала ся Сарбіна знову під воду.

Середну громаду азорских островів творять острови: Піко, що займає 447 квадр. кільометрів; Терсеіра 421 квадр. кільом.; Саун Жорже (Sao Jorge) 244 квадр. кільом.; Фаяль (Fayal) 179 квадр. кільом. і Ґраціоза 63 квадр. кільометрів простору.

Найважнїйшим між сими островами єсть Терсеіра (Terceira), обведена довкола стрімкими скалами з ляви. Лиш в кількох місцях єсть она приступна а тут знаходять ся укріплення, котрі боронять приступу. Цїлий остров єсть гористий а гори доходять до висоти 1047 метрів. В серединї острова утворив ся був в 1761 р. вулькан Баґасіна-Пік, з котрого ще й тепер добувають ся дими і ґази. Від того часу бувають на острові часто землетрясеня; другий вулькан, котрого кратер наповнений водою, то Кальдера де Санта Барбара, що доходить до висоти 1050 метрів. Остров сей єсть дуже урожайний. Тут управляють пшеницю, кукурудзу і виноград а полонини в горах дають знамениті пасовиска для рогатої худоби, котру тут випасають головно на заріз. Великі лїси дають знаменитий материял будівельний, котрий єсть одним із найважнїйших артикулів вивозової торговлї.

Терсеіра має около 50.000 жителїв. Головним містом острова а заразом і столицею всїх азорских островів єсть місто Анґра, положене на полудневім побережу межи двома клинцями землї, що замикають дуже догідну пристань а на котрих стоять дві кріпости; одна з них, західна, Монте Бразіль єсть особливо сильно укріплена. В сій кріпости сидів якийсь час замкнений портуґальский король Альфонс VI., котрого брат єго Дом Педро скинув був в 1667 р. з престола. Анґра має около 15.000 жителїв, єсть хорошо збудоване і дуже чисте. Тут єсть осідок ґубернатора і епископа азорских островів. Місто має кілька величавих церков і монастирів та войскову академію. Від 1834 року має се місто титул „до героізмо“ і пише ся длятого Angora do Heroismo. Титул той одержала она за свою витревалу прихильність у війнї бразилїйского цісаря Дом Педра против свого брата Дом Міґеля. Коли по смерти портуґальского короля Йоана VI. в 1826 р. найстарший єго син і наслїдник Дом Педро не міг засїсти на портуґальскім престолї, бо був бразилїйским цісарем, проголосив він свою семилїтну доньку Марию портуґальскою королевою і заручив її зі своїм наймолодшим братом Міґелем, котрого на час малолїтности єго будучої жінки зробив реґентом в Портуґалії. Тимчасом в кілька місяців по заручинах Дом Міґель проголосив ся портуґальским королем а то дало причину до війни, підчас котрої Дом Педро перебував в Анґорі і звідтам вибирав ся в похід против брата, котрого остаточно удало ся єму побороти. Дом Педро оголосив заручини неважними і змусив брата зречи ся претенсий до престола та обіцяти, що не верне більше до Портуґалії.

(Дальше буде).

коло Бурштина і з'орґанізувала 1-кл. школи в Майдані коло Липовець, чесанівского округа і в Яблониці рускій, березівского округа; перемінила 2-кл. школу в Джурові (окр. Снятин) на 4-клясову, а 1-клясові в Миливцях і Беремянах (окр. Заліщики) на 2-клясові школи; порішила будову 1-кл. школи в Чернихові (окр. Рудки) при помочи запомоги з кр. фонду шкільного, признала 4.000 К безпроцентової позички на будову школи в Кадобній, калуского округа.

— **З рускої женьскої ґімназиї у Львові.** Дирекция прив. женьскої ґімназиї з правом публичности СС. Василиянок у Львові, при ул. Длуґопа ч. 17 подає сим до відома інтересованих, що вступні іспити до приготовляючої і першої кляси на шк. рік 1907/8 відбудуть ся дня 28-го червня перед полуднем. Зголошеня приймає Дирекция або Ігуменат монастиря СС. Василиянок при ул. Зибликевича ч. 24 до дня 27 червня включно. Учениці публичних народних шкіл представляють послідне шкільне сьвідоцтво, всі-ж без виїмки сьвідоцтво щепленя віспи і крещеня на доказ, що кандидатка до приготовляючої кляси скінчить найпізнійше з днем 31 грудня 1907 р. літ 9, а до першої 10. Приватні і вступні іспити до II. кляси відбудуть ся в днях від 25—29 червня. Зголошувати ся треба в Дирекциї 2 дни перед іспитом. Яко приватистки можуть здавати лиш ті учениці, що записані вже яко такі в сім закладі, або викажуть ся сьвідоцтвом за I. піврік I. кляси, до вступних же іспитів в сім речинци (перед феріями) приїме ся тілько за окремим дозволом Вис. ц. к. Ради шкільної краєвої, о котрий мають постарати ся інтересовані самі, з иншої ґімназиї з характером публичним. В сім случаю порадно порозуміти ся чимскорше з Дирекциєю. По скінченій I. реальній або ліцеальній клясі приїме ся до II. кляси ґімназияльної, як кандидатка зложить іспит з латиньскої мови з обсягу, приписанім для I. кляси. Вписова такса для учениць, що зголошують ся до сего закладу вперве, виносить 10 К.

— **Огні.** В Межибродах, вижницкого повіта, на Буковині, згорів до тла тамошний тартак паровий, власність німецкого товариства акцийного. Шкода обезпечена виносить 300.000 корон. Кілька сот робітників лишило ся без зарібку.

— **Убийство в Снятині.** На старім кладовищи в Снятині знайдено онодги тепле ще тіло 17-літної Ядвиґи Рудницкої, котру, як показували сліди, хтось убив. Слідство, ведене в сій справі, показало, що кількох паробків, між иншими Гнат Войціховский і Василь Бордун забавляли ся з Рудницкою в шинку, а пізнійше звабили єї до помешканя одного з тих паробків, де забавляли ся аж до рана. Рано дня 21 с. м., коли Рудницка вийшла на улицю, мав єї стрітити якийсь войсковий і звабити на кладовище, де єї убив. На голові убитої було волосє повириване в кількох місцях, а голова страшно покалічена мов би ножем. Секция тіла показала, що голова була так провалена, що кість пукла на 8 центиметрів, а крім того було ще богато ран. Підозрілих о злочин Войціховского і Бордуна арештовано.

— **Крадежі.** В селі Липниках коло Мостиск впала онодги до двора ватага злодіїв і зрабувала велику скількість срібла. Вкрали богато ложок, ножів і срібних вилок, срібні чаші, збанки, перстені і т. п. Злодіїв доси не висліджено. — При ул. Зиблинкевича прихопив поліциян онодги якогось молодого чоловіка, котрий хотів вломити ся до помешканя якогось капітана. Коли єго привів на поліцию, пізнали там, що то знаний добре поліциї злодій Гайнц, котрий втік з 30 полку піхоти і хотів зараз вломити ся до помешканя свого капітана. — Служниця Мария Ярош, прийнята перед кількома днями на службу до п. Пордесової, при ул. Жовківскій, вкрала її всілякі дорогоцінности загальної вартости 600 кор. і втекла. Пордесова кинула ся зараз за злодійкою шукати і прихопила єї на ул. Сонячній та відобрала від неї всі вкрадені річи крім перстеня вартости 40 кор., котрий Ярошівна дала своїй спільничці Мариї Сухоцкій, що стояла підчас крадежі на варті перед домом. Остаточно відшукано й Сухоцку та відобрано перстінь і обі злодійки замкнено до арешту.

— **Смерть в бійці.** Перед судом присяжних відбуває ся розправа против Павла Волоса в Майдані, котрий підчас бійки дня 8 марта с. р. убив Михайла Федика. Федик записав був Волосови своє майно з тим, що він і єго жінка будуть мешкати при нім аж до смерти. Отже Федики і Волоси мешкали в однй хаті, але часто сварили ся з собою а навіть били ся. Волоса боронить др. Улям. Обжалований доказує, що він лиш боронив ся від Федика, котрий упившись, розпочав з ним бійку.

— **Смерть в гноївці.** Ориґінальну смерть придумала собі Мария Ґержабек, жінка помічника годинникарского в Тішини. Самоубийниця літ 35, кинула ся минувшої суботи перед полуднем до великої ями з гноївкою і там утопила ся.

— **Право курки.** Важну і вельми трудну справу правну мав рішати сими днями високий трибунал судейский Кінґс Бенч в Льондоні і таки не порішив найважнійшого питаня, о яке в сій справі розходило ся: Чи має курка право переходити через улицю? Якийсь наколесник з Бермінґему, п. Гедвель їхав недавно тому гостинцем на колесі до сусідної місцевости, аж нараз впоперек улиці надлетіла курка і впала просто в колесо та перевернула єго. Колесо поломило ся а їздець потовк ся, але впрочім не зробив собі нічого для житя і здоровля. Пан Гедвель запізвав до суду властителя курки і зажадав відшкодованя за поломане колесо. Судия однак рішив, що курка має право переходити через улицю а що нема на то доказу, щоби она налогово і в злобнім намірі перевертала їдучих на колесі, то властитель в сім случаю необовязаний відповідати за зроблену шкоду.

На такий вирок не хотів п. Гедвель згодити ся і відкликав ся до згаданого висшого суду і так стало ся, що два найвисші судиї в краю і кілька визначних адвокатів займали ся через два дні правом курки на улици. Остаточно старав ся суд осторожно оминути сю справу і держав ся лиш самого факту та вислідив, що курка в сім случаю не наббитки наколесникови переходила через улицю, бо то пес сполошив єї і гнав ся за нею; длятого не курка лиш пес виноватий тому, що колесо перевернуло ся і поломило ся. Отже поки що не порішив висший суд, чи курку, котра із збитків або з дурноти переходить в невідповідній хвили через улицю і може стати ся небезпечною якому колесу, можна потягати до одвічальности.

Телеґрами.

Моравска Острава 24 мая. Посла до Ради державної Прокеша арештовано з причини, що мішав ся до урядової чинности. По списаню протоколу комісар поліциї випустив єго на волю.

Париж 24 мая. Бувший презес тутешної палати адвокатскої Барбу вибраний членом академії.

Гельзінґфорс 24 мая. Президентом фінляндского сойму вибрано адвоката Свінчуфвода репрезентанта молодофіньскої партиї; на єго контркандидата Старофіна впало лиш 58 голосів. Віцепрезидентами сойму вибрано дра Урсина, социялїста і проф. Пальмена, проводиря старофіньскої партиї.

Петербург 24 мая. На телеґраму висланy Радою державною до царя дня 22 с. м. з нагоди викритя замаху на царя, відповів цар слідуючою депешою: Дякую Раді державній з серця за висказ чувства. Я переконаний, що она буде мені вірною і сильною підпорою при всіх підприємствах. Що до мого житя, то оно мені не дороге, скоро лиш Росия жиє в силі, мирі і щастю.

Лодзь 24 мая. Вчера о год. пів до 3 по полудни ішов ул. Західною директор фабрики познаньского тов-а акцийного 40-літний інжиніp Давид Розенталь. Нараз підбіг до него з заду якийсь мужчина і зловивши єго за ковнір пхнув штилетом в груди. Розенталь згинув на місци. О тім убийстві вислано зараз телеґраму до союза фабрикантів в Берлині.

Житомир 24 мая. Підчас нічної ревізиї в помешканю 3 жидів при ул. Московскій ставили они збройний опір. Підчас стрілянини зранено 4 поліцаїв, в тім 1 тяжко і 2 підофіцирів жандармериї. З тих жидів 1 убито, другого зранено і зловлено, а третий втік. В помешканю знайдено 4 бомби з люнтами, револьвери і заказану літературу.

Теґеран 24 мая. Появила ся тут проклямация антидинастична ґубернатора Лярістрану. Брат шаха підбурив бунтівничі племена і збирає узброєне войско. В Табріс ширять ся дальші непокої. В місцевостях Керсмарішак і Шірас настала повна анархія. В місті Решт обсадили революционісти уряд митовий і телеґрафічний.

Рух поїздів зелізничих

важний від 1. мая 1907 — після часу середноевропейского.

Примітка. Грубі числа означають поспішні поїзди; нічні поїзди означені звіздкою. Нічна пора числить ся від 6. години вечером до 5 год. 59 мін. рано.

Приходять до Львова:

З Кракова: **8·40***, **2·31***, **8·55**, **1·30**, 5·50*, 7·25, 9·45, 5·25, 9·50*.
З Ряшева: 1·10.
З Підволочиск (голов. дворець): 7·20, 12·00, **2·16**, 5·40, 10·30*.
З Підволочиск (на Підзамче): 7·01, 11·40, **2·02**, 5·15, 10·12*.
З Черновець: **12·20***, 5·55*, 8·05, **2·25**, 3·55, 9·01*.
З Коломиї, Жидачева, Потутор: 10·05.
Зі Станиславова: 8·05.
З Рави і Сокаля: 7·10, 12·40.
З Яворова: 8·22, 5·00.
З Самбора: 8·00, 10·30, 1·55, 9·20*.
З Лавочного, Калуша, Борислава: 7·29, 11·50, 10·50*.
Зі Стрия, Тухлі: 3·51.
З Белзця: 4·50.

Відходять зі Львова:

До Кракова: **7·05***, **12·45***, 3·45*, **8·25**, 8·40, **2·45**, 6·15*, 7·20*, 11·00*.
До Ряшева: 4·05.
До Підволочиск (голов. дворець): 6·20, 10·45, **2·17**, 7·00*, 11·15*.
До Підволочиск (з Підзамча): 6·35, 11·03, **2·32**, 7·24*, 11·35*.
До Черновець: **2·51***, 6·10, 9·20, **1·55**, 10·40*.
До Стрия, Дрогобича, Борислава: 11·30*.
До Рави, Сокаля: 6·12, 7·10*.
До Яворова: 6·58, 6·30*.
До Самбора: 6·00, 9·05, 4·30, 10·51*.
До Коломиї і Жидачева: 2·35.
До Перемишля, Хирова: 4·05.
До Лавочного, Калуша, Дрогобича: 7·30, 2·26, 6·25*.
До Белзця: 11·05.
До Станиславова, Чорткова, Гусятина: 5·50.

Поїзди льокальні.

До Львова:

З Брухович (від 5 мая до 29 вересня) 3·25, 5·30 по полуд. і 8·20 вечер; (від 5 мая до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 1·46 по полудни; (від 1 червня до 31 серпня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·05 перед полуд.; (від 5 мая до 31 мая, від 1 до 29 вересня в неділї і рим. кат. сьвята, а від 1 червня до 31 серпня що дня) 9·55 вечер.

З Янова (від 1 мая до 30 вересня що дня) 1·15 по полудни і 9·25 вечер; (від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята) 10·10 вечер.

Зі Щирця від 26 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 9.40 вечер.

З Любіня від 12 мая до 15 вересня в неділї і рим. кат. сьвята 11·50 вечер.

За редакцию відповідає: **Адам Креховецкий.**

З друкарні В. Лозиньского, під зарядом І. Недопада. — (Телефона ч. 527).